

ИЗВѢСТІЕ.

Понегже само нѣколко броеве отъ Сед. Зорницѣ отъ 1 Януар. 1877 ни останѣжѣ, нѣй извѣстѣямы на вси-чкѣ че новы спомоществованія ще ся пріематъ отъ идущий 1-й Май до 31-й Декемвр. за 1 б. меджидіе, а въ кайме и въ пощенскы тимбры за 40 гроша.

ДОКАЗАТЕЛЬСТВА ОТЪ ПРОРОЧЕСТВА-ТА.

(Продълженіе).

IV. Пророчества за частны градове и народы.

Много такыва пророчества ся намиратъ въ Библиѣ-тѣ. Нѣй, обаче, ще разгледамы само пророчества-та за Тиръ, за Ниневіѣ и за Вавилонъ.

1) Пророчества за Тиръ.

Тиръ, положенъ на Срѣдиземно-то море, е былъ най-прочутый-тъ Финикійскы градъ. За този богатъ и развратенъ градъ пророци-тѣ сѣ прѣдсказали много нѣща.

Іезекіилъ е прѣдсказалъ че Господь щѣше да доведе противъ Тиръ Навуходоносора, Вавилонскый-тъ царь, който щѣше да издигне оствѣненія противъ него и щѣше да възвыси щитове противъ него, Іезек. 26; 7, 8, 9. Това пророчество ся е изпълнило когато Тиръ ся е подчинилъ на Навуходоносора слѣдъ като го е държалъ въ обсадж 13 години. Финикійскы-тѣ лѣтописи потвърдяватъ това.

Исаія е прѣдсказалъ че Тиръ щѣше да бѣде заробенъ за 70 години, но послѣ щѣше да ся повърне на прѣдишното-то си благоденствіе, Иса. 23; 15-18. Извѣстно е че слѣдъ първо-то разореніе на Тиръ, жители-тѣ му ся прѣмѣстѣхъ на единъ островъ около 30 стадіи отъ сушѣ-тѣ, и съградиѣхъ тамъ единъ градъ, който станѣ богатъ, могущественъ и силно укрѣпенъ. Това прѣдреченіе ся е произнесло повече отъ 100 години прѣди изпълненіе-то му.

Захарія е прѣдсказалъ че новы-тъ градъ, като че да е былъ съграденъ въ море-то, щѣше да ся съсыпѣ съ огнь, Зах. 9; 3, 4.

Іезекіилъ прѣдсказалъ че второ-то му съсыпаніе щѣше да бѣде съ огнь, Іез. 28; 18.

Тѣзи пророчества сѣ ся исполнили повече отъ 200 години слѣдъ изреченіе-то имъ, когато Александръ Великый обсадилъ градъ-тѣ, и, слѣдъ като го прѣвзѣлъ, изгорилъ го. Това ся потвърдява отъ исторія-та на Квинтъ Куртія.

Іезекіилъ е прѣдсказалъ че каменіе-тѣ, дървета-та и прѣсть-та на Тиръ щѣхъ да ся хвърлятъ въ водѣ-тѣ Іез. 26; 12. Това прѣдсказаніе ся е изпълнило по единъ чудеръ начинъ, когато

Александръ, като е обсаждалъ новы-тъ Тиръ, зѣлъ развалины-тѣ на ветхый-тъ градъ за да направи единъ задигиѣтъ пѣтъ прѣзъ море-то отъ сушѣ-тѣ до островъ-тѣ, на който новы-тъ градъ е былъ съграденъ. Това дѣло е было много трудно и е зѣло 7 мѣсеца на войскѣ-тѣ му да го извърши.

Іезекіилъ е прѣдсказалъ бѣдѣще-то му опустошеніе: «Ще тя направиѣмъ като гладѣтъ камыкъ: ще бѣдѣшъ за да простиратъ мрѣжы; нѣма да ся съградиѣшъ вече: защото азъ Господь рѣкохъ, говори Господь Іеова, Іез. 26; 14. Това пророчество ся е исполнило много вѣкове слѣдъ смъртъ-тѣ на Іезекіила; и, наистинѣ, то ся е исполнило съвършенно въ 1291 л. слѣдъ Р. Х. когато Египетскый-тъ Султанъ, на име Птоломей, прѣвзѣлъ градъ-тѣ. Жители-тѣ му тогава сѣ ся качили въ корабы-тѣ си и оставили градъ-тѣ на завоеватели-тѣ. Че това забѣлжително прѣдреченіе ся е исполнило буквально прѣзъ минѣлы-тѣ 6 вѣкове, пѣтешественниці-тѣ го потвърдяватъ като го описватъ като единъ грамадж отъ развалины. Въ 1694 единъ пѣтешественникъ, на име Мандрелъ, не е можалъ да намѣри ни единъ цѣлъ къщѣ. Въ 1738 само нѣколко челяди сѣ ся намѣрили тамъ. Единъ пѣтешественникъ казва: «като приближи чело-вѣкъ до градъ-тѣ откъмъ море-то, нищо не може да види отъ древны-тѣ му славѣ. Жители-тѣ му сѣ само нѣколко рыба-ри». Сѣщый-тъ писателъ прибавя: «Той е като върхъ-тѣ на единъ скалъ, едно мѣсто за рыба-ри да си сушатъ мрѣжы-тѣ на него». Даже невѣрникъ-тъ Волней, слѣдъ като противополага прѣдишны-тѣ му славѣ съ настояще-то му опустошеніе, казва: «той е едно малко село отъ 50-60 челяди, които жистѣхъ отчасти съ рыболовство». Другъ пѣтешественникъ описва Тиръ като «една скала върху който рыба-ри-тѣ си сушатъ мрѣжы-тѣ».

Тѣзи прѣдреченія сѣ ся произнесли когато Тиръ е былъ единъ знаменитъ градъ. Нѣй сами-тѣ слѣдъ толкова вѣкове видимъ пѣлно-то имъ изпълненіе. Не сѣ ли твърдѣ лековѣрни опѣзи, които вѣрватъ че тѣзи пророчества не сѣ были друго нѣщо освѣнь чело-вѣчески гаданія? (Слѣдѣ).

СМУТЕНЫ ВРѢМЕНА.

Единъ отличенъ Англичанинъ толкова ся смутилъ веднѣждѣ отъ смутеното състояніе на отечественѣ-тѣ си земѣ, щото не можалъ да спи. Единъ старъ и вѣренъ слуга като видѣлъ господарь-тѣ си че е твърдѣ много смутенъ, влѣзълъ въ стаѣ-тѣ му и казалъ: «прощавайте, но позволявате ли ми да вы попытамъ нѣщо?» Госпо-

дарь-тѣ му отговорилъ че му позволява. Слуга-та тогава казалъ: «Господарю, не мыслите ли че Богъ е управлявалъ твърдѣ добръ свѣтъ-тѣ прѣди вый да ся родите?» «Да,» отговори господарь-тѣ. Не мыслите ли че той ще продължава да го управлява твърдѣ добръ и слѣдъ като умрете?» попыта слуга-та. «Да,» отговори господарь-тѣ. «Ако това е така,» каза слуга-та, «не можете ли тогава да повѣрите на Него управленіе-то му додѣто живѣете?» Господарь-тѣ не можилъ да отговори на този въпросъ; по умъ-тѣ му ся успокоилъ отъ думы-тѣ на вѣрний-тѣ му слугѣ, и наскоро заспалъ.

Колкото смутены и да бѣдѣтъ врѣмена-та, нѣй трѣба да помнимъ че Богъ царува, и че той вынѣгы управлява свѣтъ-тѣ съ съвършеннѣ мѣдростъ. Нѣй не можемъ да проумѣемъ напѣлно провидѣніе-то му и да го тълкуваме право, но нѣй вынѣгы трѣба да сѣмы увѣрени че то е право; и вынѣгы трѣба така да обычаы Бога щото провидѣніе-то му, было то пріятно или трудно, да бѣде за въ нашѣ ползѣ, защото писано е че на тѣзи които любятъ Бога, всичко-то на добро съдѣйствува. (Рим. 8; 28)

БЕЗВѢРНИЦИ-ТѢ И БИБЛІЯ-ТА.

Безвѣрници-тѣ често ся хвалятъ че не вѣрватъ ученія-та на Библиѣ-тѣ, и че сѣ свободни и честити. Тѣ ся прѣдставятъ като да сѣ съвѣмъ спокойни и като да нѣма нищо да ги смущава относительно за души-тѣ имъ и за онзи свѣтъ. Това, обаче, никакъ не е тѣй. Едвамъ ще ся намѣри безвѣрникъ който да нѣма червей който често да го гризе и безпокои. Колкото и да ся трудятъ да заглушаватъ гласъ-тѣ на съвѣсть-тѣ си, и колкото и да ся стараѣтъ да отхвърлятъ ученія-та на Библиѣ-тѣ, пакъ тѣ често чуватъ единъ гласъ, който имъ казва: «Може бы че Библия-та е истинно слово Божіе, и ако е тѣй, какво ще бѣде бѣдѣще-то ти състояніе?» Мнозина, които едно врѣме сѣ были безвѣрници, а послѣ сѣ ся обържали къмъ Христа, и мнозина които сѣ живѣли и умрѣли строги безвѣрници, сѣ исповѣдали то-ва вѣтрѣшно мѣченіе, което често обладава този классъ чело-вѣцы. Волтеръ съ въздишаніе казваше: «Дано да не бѣхъ ся родилъ!» Ако да бѣше той Христіанинъ, такыва думы никога не быхъ излѣзли отъ уста-та му. Хюмъ, единъ прочутъ Англійскый историкъ, безвѣрникъ, казва: «Когато гледамъ въ себе си, азъ не намирамъ друго освѣнь сѣмѣнія и невѣжество. Дѣ сѣмы, или що сѣмы? Кому дѣжѣжъ за съществованіе-то си, и въ какво състояніе

ще сѣмы слѣдъ смъртъ-тѣ? Смутенъ сѣмы отъ тѣзи въпросы, и почнувамъ да мечтаѣмъ че сѣмы въ най-плачевно състояніе, окръженъ съ най-дѣлбокъ мрачностъ».

«Има едно нѣщо», каза Г. Симонъ на одного отъ пріятели-тѣ си който бѣше както него безвѣрникъ, «което помрачава вси-чкы-тѣ наслажденія на животъ-тѣ ми». «Що е това?» попыта другарь-тѣ. «Боѣжъ ся да не бы Библія-та да е истинно Слово Божіе. Да можехъ навѣрно да знаѣмъ че смъртъ-та е вѣченъ спѣтъ, азъ щѣхъ да сѣмы честитъ; радость-та ми щѣше да е съвършенна. Но има единъ трѣпъ който мя боде! Единъ мечъ който пронизва самѣ-тѣ ми души: ако Библия-та е истинна, азъ вѣчно сѣмы изгубенъ». Другъ единъ безвѣрникъ, който, както Руссо, понѣкога откровенно явявалъ какво усѣщалъ, казалъ веднѣждѣ на единъ ближнѣ свой пріятель: «Ахъ, пріятелю, нѣй безвѣрници-тѣ не ви казвамы вси-что което усѣщамы».

Право казва Слово-то Божіе, «Миръ нѣма за нечестивы-тѣ, говори Господь», Исаія 18; 22. Това като е тѣй. Христіани-тѣ трѣба да не осѣждаватъ безвѣрници-тѣ, но да ги съжалеваютъ и да ся молятъ Богу за тѣхъ.

НАЙ-ДОБРА-ТА КНИГА.

Библия-та е най-добра-та отъ вси-чкы-тѣ книги. Тя е писана по Божіе вдѣхновеніе и затова въ неѣж нѣма никаквы погрѣшки. Нейны-тѣ наставленія сѣ най-важны, защото ся отнасятъ не само на този свѣтъ, но и на онзи. Нѣй можемъ да пріедемъ съ пѣлнѣ повѣренность каквото тя ни открыва. Ако пріедемъ ученія-та на други книги, нѣй може да бѣдемъ измамени, но никой, който ся надѣва на Библиѣ-тѣ, не ще бѣде измаменъ. Тя е най-потрѣбна отъ вси-чкы-тѣ книги, защото само тя учи какъвъ е Богъ, какво е направилъ и какво ще направи той и още какво трѣба нѣй да правимъ за да придобѣмъ благоволеніе-то му.

Когато четемъ Библиѣ-тѣ нѣй трѣба да помнимъ че Богъ ни говори чрѣзъ неѣж, и че той изискува отъ насъ да ѣж прочитаы съ вниманіе, да ся стараемъ да ѣж разбирамы, и най-вече да ся съобразяваы въ животъ-тѣ си съ поученія-та ѣ. Старанія-та ни да прочитаы Библиѣ-тѣ ще останѣтъ напраздно, ако отъ това не ся побуждаваы да слугуваы Богу по-усърдно въ повседневный-тѣ си животь.

Който има усърдіе за добро-то, ще придобѣе благоволеніе, но който иска зло-то, то ще и да дойде въръзъ него. Притчи. 11; 27.

Нѣкой Испанецъ ималъ единъ много богатъ рудницъ за злато. Той, обаче, не ѣ разработвалъ както трѣбва; той не копаялъ дълбоко за да изважда чисто злато, а само копаялъ на повърхностъ-тъ, тъй щото ако и да ималъ онѣзи богатъ рудницъ, той не се обогатилъ. Библия-та е една богата рудница, но за да можемъ да се обогатимъ съ драгоценности-тъ и истини, ний трѣбва да ѣ копаямъ дълбоко. Ако ѣ прочитамъ невнимателно и безъ размышленіе, ний пѣма да ся ползуваме отъ богаты-тъ и сѣкровища на небесъ мѣдростъ повече отъ колкото Испанецъ-тъ ся ползуваше отъ богатъ-тъ си рудницъ.

Единъ отличенъ професоръ казалъ веднѣжъ: «Колкото за мене, азъ съмъ рѣшилъ че Библия-та е една книга за мене, и азъ не ще обичамъ никоѣ другъ книгъ тъй както обичамъ Библия-тъ. Азъ ще ѣ прочитамъ съ молитвъ два пѣти всѣкъ день.»

ЕДИНЪ МѢДРЪ ЧЕЛОВѢКЪ.

Единъ книгопечатаръ направилъ слѣдующе-то мѣдро рѣшеніе. Когато съдружници-тъ му отивали да пѣкътъ опивателны питіета, той турялъ настраѣжъ толкова пары колкото бы иждивилъ за питіе, ако да отидеше съ тѣхъ да пѣе. Той държалъ това си рѣшеніе строго, и слѣдъ петь години като отворилъ ковчеже-то въ което турялъ пары-тъ, той намѣрилъ въ него повече отъ 200 б. меджидіета, или 4000 гр. Прѣзъ петь-тъ години той никога не ся разболѣвалъ; но трима отъ съдружници-тъ му станѣли бѣдни пѣници и неспособни вече за работъ. По-послѣ онзи благоразуменъ человекъ купилъ печатницъ-тъ и много успѣлъ въ работъ-тъ си.

Най-добрий-тъ Проповѣдникъ. — Двама-та древни прочути витѣ, Димостенъ и Цицеронъ, много ся различавали единъ отъ другъ колкото за впечатленіе-то, което тѣ правили върху умове-тъ на слушатели-тъ си. Когато слушатели-тъ на Цицерона излизали на вѣнъ, тѣ казвали: «Колко хубаво слово!» Онѣзи, които слушали Димостеновы-тъ слова противъ Филиппа, Македонскій-тъ Царъ, забравяли говорителя и мисляли само за опасностъ-тъ на отечество-то си, и съ единъ гласъ викали: «Да отидемъ да ся биемъ съ Филиппа!». Най-добрий-тъ Христіанскы проповѣдникъ не е онзи, който прави слушатели-тъ си да го хвалятъ за хубавы-тъ му слова и пріятны-тъ му говоренія безъ да ся усѣщатъ за грѣхове-тъ си; но онзи, който ги прави да усѣщатъ нужды-тъ си отъ Спасителя Иисуса Христа и незабавно да отиватъ при него за миръ и безопасность, като треператъ отъ грѣхъ-тъ и въсхваляватъ Спасителя, а не говорителя.

Който побѣждава зло-то съ добро, спечелва три побѣды изведнѣжъ; той побѣждава врагъ-тъ си, сатанъ и себе си.

Истина-та нито умира, нито ся затваря, нито ся вързува; неприятелы-тъ ѣ може да употребятъ всѣкаквы средства за истрѣбленіе-то ѣ, но тѣ не могатъ да ѣ повредятъ.

Ставы-тъ на тѣло-то не сѣ всичкы-тъ отъ сѣщый-тъ видъ, но всяка една отъ тѣхъ е искусно направена, и е натѣкмена за особенѣ-тъ службъ, която тя има да извършва. Въ кракъ-тъ има три ставы, именно, една при хѣлбокъ-тъ, друга при колѣно-то и друга при глезенъ-тъ. При хѣлбокъ-тъ има нужда отъ такавъ единъ ставъ за да можемъ да движимъ кракъ-тъ си напредъ и назадъ и чрѣзъ това да можемъ да ходимъ, и още за да можемъ да движимъ кракъ-тъ си на дѣсно и на лѣво, и чрѣзъ това да можемъ да уголѣмяваме или да намаляваме разстояніе-то между крака-та; но при колѣно-то има нужда само отъ единъ ставъ чрѣзъ който да движимъ кракъ-тъ си назадъ и напредъ; и тамъ има точно такава ставы. Става-та при хѣлбокъ-тъ състои отъ единъ костенъ чашъ въ който влиза край-тъ на бедренѣ-тъ кость. Край-тъ на тѣзи кость е вѣлчестъ като кѣло, така щото той може да ся движи лесно въ всякъ посокъ въ горѣспоменѣ-тъ костенъ чашъ. Става-та при колѣно-то е съвсѣмъ различна и състои отъ кости-тъ на горнѣ-тъ и долнѣ-тъ частъ на кракъ-тъ, които толкова добръ ся посрѣщатъ една съ другъ щото тѣ могатъ да ся движатъ само назадъ и напредъ.

Мѣдростъ-та на тѣзи наредбъ ставы явна, когато забѣлѣжимъ какво бы было слѣдствие-то, ако тѣзи ставы ся промѣняхъ. Ако ставы-та при бедро-то (кѣлка) да бѣше турена при колѣно-то, ний не можахмы да ся ползуваме отъ различны-тъ ѣ движенія; но ако ставы-та при колѣно-то да бѣше турена при бедро-то, кѣлкъ-тъ щѣхъ вынѣгы да ся притискатъ и тогава ний не щѣхмы да можемъ да ходимъ толкова добръ. Ако разгледамы добръ, ний ще ся убѣдимъ че ако и да има различны видове ставы въ тѣло-то, всяка една отъ тѣхъ е точно натѣкмена за особенѣ-тъ службъ, който има да извършва. Ний трѣбва да забѣлѣжимъ още съ какво механическо искусство тѣзи ставы ся държатъ на мѣста-та си. Ставы-тъ при колѣно-то и при лакъ-тъ приличатъ на резета; различны-тъ части на ставъ-тъ, обаче, не ся държатъ заедно като чрѣзъ едно резе, но чрѣзъ другъ искуснъ наредбъ. Тамъ има една яка и жилава ципа, на който единный-тъ край е заловенъ отъ около край-тъ на единъ кость, а другый-тъ край — отъ около край-тъ на другъ кость така щото и двѣ-тъ ся държатъ здраво на мѣста-та си. Понеже има особена опасность че кости-тъ, които съставляватъ ставъ-тъ при колѣно-то, може да ся измѣстятъ, и други наредбы има за да ги държатъ на мѣста-та имъ; тамъ има двѣ яки връзки, които държатъ кости-тъ тѣй стегнато, щото кости-тъ да не могатъ да ся измѣстятъ, додѣто тѣзи връзки не ся скѣсатъ. За да не бы кости-тъ, които съставляватъ ставъ-тъ въ бедро-то, да ся измѣстятъ, освѣнъ горѣспоменѣ-тъ ципъ, и друга искусна наредба има за да ги държи на мѣста-та имъ: има една кѣса, яка и гибка връзка, на който единный-тъ край е вѣстенъ въ кѣло-то което образува край-тъ на кость-тъ, а другый-тъ ѣ край е вѣстенъ въ дѣно-то на костенъ-тъ чашъ, така щото кости-тъ, които

образуватъ ставъ-тъ, ся държатъ яко заедно и въ сѣщо-то врѣме могатъ да ся движатъ свободно. Това е чисто една механическа направа. Става-та при глезенъ-тъ ся пазы по единъ различенъ начинъ, но съ еднакво искусство.

Но какъ ставы-тъ на ставы-тъ, които дѣйствуватъ така една върху другъ за толкова години, не ся истривать? Ний отговарямы че тѣ, безъ сѣмѣніе, быхъ ся истрили, ако да пѣмаше една особена наредба да ги прѣдпазва. Крайца-та на всичкы-тъ такава кости сѣ покрыты съ хрущель, който е много по-твърдъ и по-жлавъ отъ самы-тъ кости. Както онзи, който прави единъ машинъ, покрыва съ желѣзо или съ другъ твърдъ металъ части-тъ ѣ които ся трѣбѣтъ една съ другъ, така и прѣмудрый-тъ Създателъ на тѣло-то е покрывъ такава кости съ едно твърдо и жлаво вещество. И друга наредба има която безкрайно надминува всяко челоѣческо искусство и чрѣзъ който всичкы-тъ части на тѣло-то постоянно ся хранятъ отъ крѣвъ-тъ, така щото тѣ постоянно ся подновяватъ.

Всякой знае че онѣзи части на единъ машинъ, които постоянно ся трѣбѣтъ една съ другъ, трѣба често да ся мажатъ съ масъ или съ масло, както за примѣръ колелета-та на кола-та или на пароплывъ-тъ. Подобна нужда има щото ставы-тъ на тѣло-то често да ся мажатъ, и една чудесна наредба е направена да извършва това. Почти при всякъ ставъ има едно орѣдіе което искарва масло, и го праща тамъ дѣто ся изисква.

Нека всякой да разгледа добръ ставы-тъ на тѣло-то, особенѣ-тъ направѣ на всякъ спорѣлъ службъ-тъ който тя има да извършва; нека да забѣлѣжи искусны-тъ наредбы, чрѣзъ които ставы-тъ ся пазятъ отъ поврежденіе; нека да забѣлѣжи още за колко години тѣ продължаватъ свободно и лесно да работятъ ежедневно, безъ да ся повреждатъ и безъ да ся изнуряватъ, и тогава нека рѣши далѣ тѣ сѣ станѣли случайно, и далѣ теорія-та за естествено-то развитіе може да ги изясни. «Рече безумный въ сѣрдце-то си: нѣма Богъ.»

ДРУЖЕСТВА ЗА СЪДѢЙСТВІЕ.

14.

Ний говорихмы въ послѣдній-тъ си членъ върху този прѣдмѣтъ че челоѣвѣци-тъ могатъ да извършатъ много прѣдпріятія когато тѣ дѣйствуватъ заедно. Сега ще изложимъ нѣкой отъ цѣли-тъ за които хора-та сѣ съставили дружества въ други земнѣ.

1) *Дружества за построеніе кѣщы.* Явно е че всякой человекъ трѣба да има свой-тъ си кѣщъ. Много по-добръ е за одного человека да притѣжава единъ кѣщъ отколкото да ѣ държи съ наемъ. Ако е негова, той ще ся грижи да ѣ пазы и да ѣ краси; и когато умре, тя ще бѣде едно драгоценно наслѣдствіе за челядъ-тъ му. Една отъ първы-тъ длѣжности, които челоѣчество-то налага на всякой челоѣвѣкъ, е да достави единъ покрывъ за челядъ-тъ си. Колко вдовицы и сирачета има които страдатъ зѣлъ, защото сѣпрузи-тъ и бащы-тъ имъ сѣ прѣнебрегли тѣзи си длѣжность! Колко е трудно за бѣдны-тъ вдовицы да спечелить достаточно количество пары за да платятъ наемъ-тъ на кѣщы-тъ си,

и колко е сѣрбно за тѣхъ да ся стѣятъ отъ кѣщъ на кѣщъ! Всякъ длѣженъ да ся старае до колкото же да стане притѣжатель на единъ кѣщъ така щото когато умре челядъ му да може да ся освободи отъ тава мѣнотинѣ. Всякой, обаче, нѣма ста готовы пары съ които да постѣли да купи единъ кѣщъ; и тѣ често той не може да заемне пары гато има нуждъ, или ако може, то принуденъ да плати единъ чрѣзмѣлихъ. Но почти всякой може да сѣ стѣва по нѣщо ежегодно за тѣзи и ако иска. Това като е така, дружесѣ сѣ съставили въ други земнѣ за строеніе-то на кѣщы. Всичкы, които желѣтъ да сѣдѣйствуватъ за тѣ цѣль сѣставятъ едно дружество, и биратъ нужды-тъ лица за да водѣ дѣла-та му, именно, прѣдсѣдатель, сѣсаръ, сѣкровищникъ и една испѣтелна комиссія. Всякой членъ плати по едно опрѣдѣлено количество на мѣсець, и тѣзи количества сѣ вѣлятъ капиталъ-тъ на дружество-то, който вѣобще ся дава съ лихвъ на членове-тъ му.

Когато единъ членъ иска да напѣви единъ кѣщъ, той може да земе е количество пары отъ дружество-то да му плати единъ умѣреннъ лихъ. Никой не може да земе пары за другъ цѣль освѣнъ за построеніе-то кѣщъ; той може да земе за тѣзи цѣль само едно опрѣдѣлено количество; даже това той не може да прѣеме вѣчко-то изведнѣжъ, но по малко малко додѣто кѣща-та му ся пра. Той ся задѣжава да плати щото заелъ въ едно опрѣдѣлено врѣме. Вѣобще той плаща по-малко на всѣ мѣсець, додѣто дългъ-тъ му ся испѣти. Лихва-та, която дружество-то прѣема за количества-та, които то дава на заемъ на членове-тъ си, сѣ вѣява приходъ-тъ му, който на краѣтъ на годинъ-тъ или ся прибавя капиталъ-тъ на дружество-то, или раздѣля равно между всичкы-тъ членове. Ако единъ членъ не иска си прави кѣщъ, той пакъ ся ползува равно отъ приходъ-тъ на дружество-то.

Главна-та полза отъ такава друѣства състои въ това, че почти всѣ человекъ, който е членъ въ тѣхъ, може да си направи единъ кѣщъ, въ плаща по единъ малкъ суммъ на всѣ кой мѣсець. Той може да заеме е достаточнъ суммъ, ако не твърдѣ лихъ, за прѣдпріятіе-то си, за който ще плати единъ умѣреннъ лихъ и който ще исплаща по малко мѣсець на мѣсець. Такава дружесѣ насърчаватъ бѣдны-тъ хора да бѣдѣтъ трудолюбивы и пистеливы, и сѣ магатъ да снабдятъ всякъ челядъ кѣщъ. Слѣдствія-та на такава друѣства, дѣто тѣ вече сѣществуватъ, твърдѣ насърчителны. Дружествовѣ Лійдсѣ (Англійскы градъ), което снабдило 200 челяды съ кѣщы, говори за негово-то вѣліе върху членове-тъ му слѣдующе-то: «Наистиннѣ ятіе е да слушамы членове-тъ да вѣватъ, какъ тѣ сѣ были насърчени спѣсѣватъ онова, което по-прѣдѣ иждивахъ напразно, додѣто тѣ дошли въ сѣстояніе да купуватъ и да правятъ кѣщы за челяды-тъ Раточителны-тъ сѣ станѣли пистеливы, безгрѣшны-тъ — по-внимателны въ всяко отношеніе по-добры сѣбѣ и раждани.» Въ Падехамъ, другъ Англійскы градъ отъ 1,600 кѣщы, тамъ

ва едно дружество е списило въ единъ година 15,000 лиры. Друго подобно дружество въ Бѣитей сѣстои отъ 6,600 членове, които платили въ единъ година на сѣкровищникъ-тъ си 160,000 лиры. Членове-тъ му сѣстоѣтъ въобще отъ художници и отъ простыя работници. Това дружество има и жени за членове. Членове-тъ му не само правятъ и купуватъ къщи въ които да живѣтъ, но и къщи които даватъ съ наемъ.

Дружества-та за построение на къщи трѣба да ся считатъ като едно твърдѣ добро средство за пиение и за улучшение-то на сѣстоѣние-то на онѣзи на които приходъ-тъ е малкъ.

КАМЕННИ-ТЪ ВЪГЛИЩА.

Каменни-тъ въглища сѣ твърдѣ полезни за челоуѣка и потребни за днешнѣ-тъ му индустриѣ. Всякоѣ година миллионы оуки ся копаѣтъ изъ дълбочины-тъ на земѣ-тъ, миллионы оуки ся употрѣбляватъ за караніе-то на пароплавы, желѣзници и всякакви парны фабрики. Въ разны страны прѣзъ 1873 год. сѣ ся ископали около 168,980,000,000 оуки, отъ които почти половина-та сѣ ся употрѣбили въ Англіѣ. Каменни-тъ въглища сѣ кюмюръ приготвенъ чрѣзъ нѣкои естественны дѣйствія. Напрѣдѣло-то положеніе на науки-тъ днесъ ни дава възможность да разбирамы до нѣкъдѣ какъ сѣ ся образували въ вѣтрѣшность-тъ на земѣ-тъ тѣзи широки и грамадны пластове отъ това вещество.

Нека припомнимъ тука, че земля-та не е дѣло на единъ день, или на единъ година, или на единъ вѣкъ, но, както има причины да ся вѣрва, на хиляды години. Тя ни ся вижда днесъ величественна по горы-тъ, планины-тъ, рѣкы-тъ, морета-та и океаны-тъ си, и прѣлестна по хубость-тъ си; но тя е достигла въ днешно-то си положеніе слѣдъ едно постепенно и твърдѣ бавно развитіе.

Геолози-тъ раздѣлятъ това развитіе, или по-право да кажемъ, образуваніе на земѣ-тъ, на шесть главны періода, които ся отличаватъ единъ отъ другъ по сѣставъ-тъ на пластове-тъ си, и по различны-тъ си явленія.

Каменни-тъ въглища сѣ ся образували въ четвъртый-тъ отъ тѣзи періоды, който ся нарича въглеродъ. Отличителна-та черта на този періодъ е, че въ него по земѣ-тъ повѣрхность растенія-та сѣ были въ най-гольмо изобиліе. Земля-та въредъ е была покрита съ пространны и богаты горы, при които днешни-тъ горы сѣ твърдѣ незначителны. Тѣзи горы сѣ были начало-то на каменны-тъ въглища. Ако и да ся види странно на мнозина, то една доказана истина е че каменни-тъ въглища не сѣ нищо друго освѣнь горскы дървета и растенія въ измѣненъ видъ. Както горци горятъ дърва и правятъ отъ тѣхъ обыкновенный-тъ кюмюръ, така и природа-та, тѣй да кажемъ, е сгорела и приготвила пространны-тъ въгло-кисленны пластове въ вѣтрѣшность-тъ на земѣ-тъ.

Може нѣкой да попыта, отъ дѣ знаемъ че кислени-тъ въглища сѣ станѣли отъ дървета и растенія? Тука ный ще споменемъ само, че въ въгло-кисленны-тъ рудницы начесто ся намиратъ части отъ дървета, даже и цѣлы дървета, спазены, ако и да сѣ прѣ-

обърнаты на кюмюръ. Пластове-тъ подъ каменны-тъ въглища сѣ обыкновенно пълны съ корени на дървета-та отъ които тѣ сѣ станѣли. На повѣрхность-тъ на тѣзи пластове или на дѣно-то имъ ся намиратъ ясни-тъ бѣлѣзи отъ коры, листіе и плодове на дървета. Растенія-та и горы-тъ тогава сѣ расли повечето въ мочорливы и блатисты мѣста. Листове-тъ, или плодове-тъ, или растенія-та, които сѣ падали, оставили сѣ бѣлѣзы-тъ си на тинѣ-тъ или на каль-тъ, сѣщо както печать-тъ оставя свой-тъ бѣлѣгъ на восѣкъ-тъ. Пластъ-тъ като ся е вкаменилъ, тѣзи бѣлѣзи сѣ останѣли и тѣй сѣ трайны свидѣтели за растително-то начало на каменны-тъ въглища. При тѣзи фактове ный трѣба да приложимъ и свидѣтельство-то на микроскопа, съ помощъ-тъ на който ясно ся виждатъ растителны бѣлѣзи и въ самы-тъ каменны въглища. Геология-та и химія-та тоже подтверждаютъ че сѣ ся образували отъ растенія. Ный сега ще изложимъ на кратко, какъ е станѣло това.

Извѣстно е че дърво-то сѣстои отъ три главны елемента: въглеродъ, кислородъ и водородъ. Въглеродъ-тъ сѣставлява 49 части на стотѣхъ, кислородъ-тъ 44.6 и водородъ-тъ 6.3; дѣто ще каже въ всяко растеніе въглеродъ-тъ сѣставлява почти половина-тъ му часть. Въ обыкновеннѣ температурѣ въглеродъ-тъ бѣва твърдо тѣло, а кислородъ-тъ и водородъ-тъ сѣ газобразны тѣла. Всичко, което е потребно за да ся обрне дърво-то на въглища, е да ся испѣди изъ него кислородъ-тъ и водородъ-тъ. Това става чрѣзъ гореніе-то подъ особыя обстоятелства. Кога горимъ дърва на огнь-тъ обыкновенно нищо не остава отъ тѣхъ освѣнь пепель. Причина-та на това е че, като гори огнь-тъ на отворено, въглеродъ-тъ, както и кислородъ-тъ и водородъ-тъ, свободно исскача въ въздухъ-тъ и ся изгубва въ видъ на газъ. Ако, обаче, горѣніе-то на дърва-та стане подъ такыя обстоятелства щото само кислородъ-тъ и водородъ-тъ да ся изгубятъ, а въглеродъ-тъ да ся остане или твърдѣ малка часть отъ него да ся изгуби, то тогава дърва-та ставатъ на кюмюръ. Кюмюрджин-тъ като правятъ кюмюръ, съобразяватъ ся съ това начало. Дърва ся нацѣпватъ и насичатъ на дребно и ся нареждатъ въ единъ пещъ, която ся замазва отъ вредъ, като ся оставятъ по нѣколко малкы дупкы отъ горѣ и отъ долѣ прѣзъ които да прѣминува толкъ въздухъ колкото трѣба да спомога за горѣніе-то, а не да оставя дървета-та да изгарятъ съвсѣмъ.

(Слѣдва.)

Слонова кость ся употрѣблява въ толкъ много работы, щото отъ нѣкое врѣме насамъ мѣчно ся намира колкото ся иска. Наскоро, обаче, ся намѣрило доста отъ неѣ въ едно ненадѣйно мѣсто. Въ Сибирѣ климатъ-тъ е былъ нѣкога толкова топлъ щото тамъ сѣ можали да живѣтъ слонове. По нѣкои неизвѣстны причипы едно голѣмо промѣненіе станѣло по-послѣ въ онѣзи страны, и климатъ-тъ станѣлъ студентъ; и отъ това слонове-тъ сѣ измрѣли и тѣла-та имъ сѣ ся спазили смрѣзныты измежду снѣгъ-тъ или ледъ-тъ. Слоновы кости ся намиратъ и въ долины-тъ на Аляскѣ ако самы-тъ тѣла и да не сѣ ся спазили въ снѣгъ-тъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ТУРСКО-РУСКЫ-ТЪ ВОЙНЫ ВЪ XIX-Й ВѢКЪ.

Прѣзъ настоящъ-тъ вѣкъ Руссія е имала три войны съ Турціѣ освѣнь настоящъ-тъ. Ный намирамы исторіѣ-тъ на тѣзи войны въ *Фарз дѣ Босфоръ*, и понеже мыслимъ че тя ще бѣде интересна за читатели-тъ ни, ный ѣмъ прѣвождамы въ листъ-тъ си.

I.

1807—1812.

Първа-та война отъ 1807 до 1812 ся е прѣдшествовала отъ политическы и военны сѣбитія съвсѣмъ подобны на сѣбитія-та, които прѣдшествовахъ настоящъ-тъ войнѣ. Порта-та на 15 Януарія изложила въ единъ манифестъ причины-тъ за които обявлява войнѣ-тъ на Руссіѣ. Въ него та казва че Руссія е завладѣла неправедно Кримъ, и че доставляла оржія и пары на Христіанскы-тъ ѣ подданицы като ги е подбуждала на възстаніе.

Русси-тъ бѣхъ вече занели Бендеръ, Галацъ и Дунавскы-тъ Княжества, но Рускый-тъ генералъ Михаилсонъ не ся виждалъ за довольно силенъ за да прѣмине Дунавъ-тъ. Турціѣ отъ своиѣ страны не бѣрзаше; прѣзъ Марта В. Везиръ трѣгнѣхъ отъ Цариградъ за Едрене и за Дунавъ-тъ. Главнѣ-то Турско нападеніе щѣше да ся отпрати отъ Шуменъ противъ Галацъ и Исмаилъ, и въ сѣщо-то врѣме едно отдѣленіе щѣше да потегли отъ Русчукъ противъ Букурещъ. Генералъ Михаилсонъ правилъ вече приготовления-та ся за да испраздни Княжества-та. Оттеглинѣ-то на Султанъ Селима отъ прѣстолъ-тъ и Тилзитскый-тъ миръ докарахъ едно прѣмие което ся подписа на 1-й Септемврѣ 1806, и спорѣдъ условія-та на което двѣ-тъ Силы трѣбаше да испраздятъ Дунавскы-тъ Княжества. Неприятелскы-тъ дѣйствія прѣстанѣхъ за 18 мѣсецы прѣзъ които условія-та за миръ-тъ ся разскавахъ въ Яшъ безъ да можѣтъ да ся споразумѣтъ.

На 6 Марта 1809 Руссія объяви на Турціѣ чрѣзъ Князь Прозоровскый за подновеніе-то на неприятелскы-тъ дѣйствія, ѣ една Руска войска отъ 80,000 души занемѣ Княжества-та.

Къмъ край-тъ на Юлія В. Везиръ ся появи на Дунавъ-тъ съ 35,000 Еничеры. Тѣзи войска, ако ѣ да бѣше по-малка отъ войска-тъ на Рускый-тъ Генералъ, тя бѣше достаточна да осуети всичкы-тъ му опытанія да прѣмине Дунавъ-тъ при Гюргево. По причинѣ на тѣзи несподѣжъ той ся свали отъ чинъ-тъ си и ся замѣсти отъ Генералъ Багратионъ. Послѣдній-тъ прѣмнѣхъ Дунавъ-тъ при Галацъ съ 30,000 души и занемѣ веднага Тулчѣ, Сакчѣ, Мачинъ и Хърсовѣ. Исмаилъ ѣ Браилѣ паднахъ слѣдъ единъ дълѣжъ обсади. Силистра е противостояла на Руссы-тъ, които слѣдъ биткѣ-тъ при Тартарицѣ, быдохъ принудени да дигнѣтъ обсади-тъ ѣ да ся оттеглятъ на лѣвый-тъ брѣгъ на Дунавъ-тъ за да прѣзимува.

Прѣзъ зимѣ-тъ на 1809—1810 Турци-тъ не ся опытахъ даже да изгонятъ Русси-тъ отъ мостове-тъ, които занимавахъ на дѣшнѣ-тъ брѣгъ на Дунава при Хърсовѣ. Прѣзъ пролѣтъ-тъ на 1810 една Руска войска отъ 60,000 души, прѣдводителствувана отъ Генералъ Каминскый, прѣмнѣхъ Дунавъ-тъ безъ мѣчнотѣѣ и влѣзе въ Добруджѣ. Турци-тъ ся разбѣхъ при Расовѣ и ся оттеглихъ къмъ Пазарджикъ. Каминскый, като раздѣли войска-тъ си на три отдѣленія, трѣгнѣхъ къмъ Пазарджикъ, Тутраканъ и Силистрѣ, и сполучи да занеме тѣзи мѣста къмъ половина-тъ на Юнія. Но всичкы-тъ му усилія за да завладѣе Русчукъ, Гюргево и Варнѣ останѣхъ безплодны.

Каминскый ся рѣши тогава да направи единъ рѣшителнѣ биткѣ при Шуменѣ. Той ся отправи къмъ този градъ съ 40,000 души и го напади отъ всѣхъ страны; но той быде отблѣснѣтъ съ единъ загубѣ отъ 2,000 души. Той ся опыта да го обсади, но напразно, и наконецъ той ся оттегли и отиде да обсади изново Русчукъ.

На 3 Августа Русси-тъ нападнахъ Русчукъ, но Турци-тъ го защищавахъ храбро, и едвамъ прѣзъ Септемврѣ 1810 той ся

прѣдаде, и война-та ся спре за неѣ година. Русчукъ, Никополь и Силистра останѣхъ въ рѣцѣ-тъ на Руссы-тъ.

Генералъ Каминскый умрѣ прѣзъ зимѣ-тъ на 1810, и Генералъ Кутузовъ зѣ управление-то на Руска-тъ войска прѣзъ походъ-тъ на 1811.

Този нѣтъ една Турска войска отъ 60,000 души, управлявана отъ Ахмедъ паша, зѣ нападателно положеніе. Ахмедъ паша отива до Кадикѣй при Русчукъ, и Кутузовъ излѣзва на срѣща му на 2-й Юлія. Тука сѣ станѣли нѣколко биткы, но безъ никакво важно слѣдствие, защото и двѣ-тъ войска сѣ задѣржѣли положенія-та си.

Работы-тъ останѣхъ въ това си положеніе до Септемврѣ; въ това врѣме Турци-тъ намислихъ да прѣмнѣхъ Дунавъ-тъ ѣ да отидѣтъ отвѣдъ рѣкѣ Прутъ. На 8—9 Септемврѣ тѣ прѣмнѣхъ Дунавъ-тъ и тѣмко когато да почнѣтъ да ся бѣѣтъ, едно прѣмие ся склѣчи и двѣ-тъ войска ся оттеглихъ въ зимны-тъ си жилища.

Букурещкый-тъ договоръ, който ся подписа прѣзъ Маія 1812, склѣчи тѣзи войнѣ, която трая 5 години.

НЕУТРАЛНОСТЬ-ТА НА АВСТРИѣ.

Прѣдсѣдатель-тъ на Австрійскый-тъ Кабинетъ казалъ слѣдующе-то върху Источны-тъ работы:

«Сега когато война-та между Руссіѣ и Турціѣ избухнѣ, Австро-Унгарска-та Монархія ще пазѣ вѣрно сѣщо-то положеніе, което тя е пазѣла отъ начало-то на Источны-тъ заплитанія. Нейны-тъ усилія за практично-то улучшение на сѣстоѣние-то на Христіаны-тъ въ Турціѣ сѣ извѣстны. Тя постоянно ся е трудила да подѣржа миръ-тъ.

Невъзможность-та да избѣгне войнѣ-тъ е наложила двѣ задѣлженія на Австрійско-то Правительство: 1-о, да употрѣби всяко усиліе за да не бы Руско-Турска-та война да докара едно Европейско заплитаніе; и 2-о, относительно до слѣдствія-та на войнѣ-тъ и до конечный-тъ обратъ на работы-тъ въ Истокъ, да направи да въстѣржествува, въ всякой случай такова влѣніе, което ще бѣде най-съобразно съ положеніе-то ѣ съ интересы-тъ на Австрійскѣ-тъ Държавѣ.

За защитѣ-тъ на тѣзи интересы, Австро-Унгарія, като прогласява неутралность-тъ си, запазва си пѣлнѣ-тъ свободу за дѣйствіе.

Правительство-то е успѣло да слѣдва развитіе-то на сѣбитія-та безъ да прави военны приготовления. То ще остане вѣрно на тѣзи начала и не ще умножи бремени-та на Държавѣ-тъ чрѣзъ диганіе-то на войска-тъ безъ цѣль. Отъ другѣ страны, Правительство-то знае че николъ Сила нѣма толкова важны интересы въ Истокъ колкото Австро-Унгаріѣ.

Уповающъ ся на прѣданность-тъ на на родонаселенія-та и на патриотизмъ-тъ на прѣдставители-тъ имъ ѣ чувствующъ своиѣ-тъ си военны силѣ, Правительство-то знае че, безъ да зема военны мѣрки, може да направи щото пужно-то влѣніе на Австро-Унгаріѣ да ся почувствова.»

Единъ телеграмъ отъ Виенѣ отъ 23 того казва че Виенскы-тъ вѣстинци одобряватъ обявленіе-то на Правительство-то върху Руско-Турска-тъ борбѣ.

НЕУТРАЛНОСТЬ-ТА НА ФРАНЦІѣ.

Френскый-тъ Министръ на Внѣшны-тъ Дѣла казалъ въ Сенатъ-тъ слѣдующе-то върху Источны-тъ работы:

«Прѣди 6 мѣсецы, ный желаяхмы миръ-тъ за Европѣ и за насъ си; днесъ, ный желаемъ да го упазимъ за насъ си. При всичко че си има мѣсто-то за страхуваніе да не бы неприятелскы-тъ дѣйствія на Дунавъ-тъ да бѣдѣтъ знакъ за опасность на общѣ-тъ миръ, Френско-то Правительство вы слѣдѣ да гледате на работы-тъ тихо и безирѣдразжочно.

Отъ начало-то на тѣзи кризѣ, ный смы были въ прѣятелскы сношенія съ всичкы-тъ Правительства, и ный видѣхмы колко тѣ сѣ ся старали да упазятъ Европейскый-тъ миръ. Ный пакъ смы въ сѣобщенія съ тѣхъ, като изразихмы желаніе за ограниченіе-то на войнѣ-тъ. Ный смы увѣрени че Европа оцѣнява положеніе-то на Франціѣ и рѣшеніе-то ѣ да остане въ сѣгласіе съ неѣ. Прѣзъ послѣдны-тъ 7 години, нашы-

тѣ сношенія съ чуждестранны-тѣ Дѣржавы не сж были по-добры отколько сж днесъ. Въ Источный-тѣ Вѣпрость, най-строга-та неутралность трѣба да бжде основа-та на нашѣ-тѣ политикѣ.

ЮСИФЪ I-й ЕКЗАРХЪ БЪЛГАРСКИЙ.

Въ Недѣлѣ слѣдѣ церковнѣ-тѣ службѣ, избирание-то на новый-тѣ Екзархъ е станѣло въ Екзархійскій-тѣ домѣ отъ едно събрание. Въ това събрание избиратели-тѣ сж были 16, именно, 8-тѣ прѣдставители въ Отоманскѣ-тѣ Камарѣ, и 8-тѣ Георгѣ-тѣ ефенди, Чоманѣ ефенди, Миханловскій ефенди, Н. Хр. Тапчилешовъ, Т. Искревъ, Иоакимъ Груевъ, Хаджи Н. Минчогу и Д. Пандуровъ.

Отъ трима-та подгласницы за Екзархійскій-тѣ санѣ, именно, Т. Пр-ства Русчунскій-тѣ Г. Григорій, Самоковскій-тѣ Г. Доситей и Ловчанскій-тѣ Г. Юсифъ, первый-тѣ и послѣдний-тѣ сж имали равны гласове. Прѣдсѣдатель-тѣ, обаче, който е былъ Н. Пр. Пловдивскій-тѣ Г. Панаретъ, поканилъ отъ събрание-то да рѣши вѣпрость-тѣ, далъ гласа си за послѣдний-тѣ, и така Ловчанскій-тѣ Г. Юсифъ сж прогласилъ единодуш-но за Екзархъ.

Мазбата-та за избраніе-то му сж подпечатила на часа отъ избиратели-тѣ, и сж поднесла на Правителство-то. Сега сж очаква правителственно-то *Ираде*, чрѣзъ косто новый-тѣ Екзархъ ще сж повыка да доде въ Столицѣ-тѣ.

За достоинство-то и личны-тѣ качества на новопознанны-тѣ Екзархъ, ето що казва *Напрѣдокъ* :

«Той сж успѣхъ е свършилъ науки-тѣ си въ Паризъ и слѣдовательно той е отличенъ законовѣдецъ. Служилъ е доста врѣме, отъ какъ встѣпи въ духовенъ чинъ, като Протосингелъ на Екзархійѣ-тѣ, управлявалъ е Видинскѣ-тѣ епархійѣ най-достойно, като намѣстникъ на бывшій-тѣ Екзархъ, и сега отъ единъ година насамъ тоже достойно и непорочно управлява своѣ-тѣ Ловчанскѣ епархійѣ.

Всякой който е ималъ случай-тѣ да сж запознае съ Г-на Юсифа може на този часъ да си припомни благость-тѣ и кротость-тѣ на неговый-тѣ характеръ, безукоризненно-то негово поведеніе и братско-то му съ всякого обясненіе, а най-вече благородны-тѣ неговы патріотически чувства, и да сж състави утѣшительно-то за народа си мнѣніе, че той притѣжава всички-тѣ изискванія въ настоящи-тѣ врѣмена качества, и ще може най-достойно да прѣдставлява упадѣжливый-тѣ въ много отношенія нашъ народъ прѣдъ царско-то правителство.»

ОБСАДА НА ЧЕРНО-ТО МОРЕ.

Официално Объявленіе.

Чл. 1. — Отоманско-то Правителство объявлява въ обсадно положеніе цѣло-то Руско крайбрѣжіе на Черно-то море, което сж обема между Чурукъ-Су, на Азіатскѣ-тѣ странѣ, и Килиѣ на Дунавъ-тѣ въ Европѣ-тѣ Турціѣ.

Чл. 2. Объявена-та обсада ще сж тури въ дѣйствіе отъ 23 того на сѣтиѣ, и ще сж поддѣржа съ достаточнѣ Турскѣ флотѣ.

Чл. 3. — Единъ срокъ отъ 3 дѣни отъ 23 того сж дава на всички-тѣ торговскы корабы, които искатъ да отидѣтъ въ нѣкое отъ обсадены-тѣ пристанища, и единъ срокъ отъ 5 дѣни за такыва, които искатъ да ги напуснѣтъ. Слѣдъ тѣзи срокове кой-то корабъ сж опита да влѣзе въ нѣкое отъ обсадены-тѣ пристанища или да ги напуска, ще сж счита като неприятели.

Чл. 4. — Относительно до корабы-тѣ на пѣти си по море, които не сж извѣстни за обсада-тѣ, Турска-та флота е длѣжна да имъ ѣхъ съобща при пристиганіе-то имъ до обсадены-тѣ воды. Ако, слѣдъ такова особенно извѣстіе, нѣкон такыва корабы постоянноствуютъ да отиватъ на напрѣдъ, ще сж считать като неприятели.

ПРОГЛАШЕНИЕ-ТО НА ВЕЛИКИЙ-ТѢ ДУКЪ НИКОЛА КЪМЪ РОМАНЫ-ТѢ.

«По заповѣдъ на Рускый-тѣ Императоръ, войска-та, която сж намира подъ мое управленіе, влазя днесъ въ вашѣ-тѣ земѣ. Романиѣ много пѣти въ минѣло-то е пріе-

мала съ радость Рускы-тѣ войска. Азъ ви являвамъ че нѣи идѣтъ като пріатели, жѣлающъ само ваше-то добро. Надѣвамы сж да намѣримъ въ народѣ-тѣ ви сжщы-тѣ благородны чувства, които ваши-тѣ прѣдѣди сж показали на Рускы-тѣ войска въ прѣдѣбывшы-тѣ ни войны съ Турцы-тѣ.

Като сж съобразявамъ съ заповѣдъ-тѣ на Н. И. Величество, считамъ го за мой дѣлжностъ да ви явѣмъ че прѣминуваніе-то на Рускы-тѣ войска ще трае за малко врѣме, и че то никакъ не трѣба да ви безспокои, понеже Романско-то Правителство сж счита отъ насъ като пріателско. Азъ ви призовавамъ да сж гледате обыкновеннѣ-тѣ работѣ и да доставите нужды-тѣ нѣща на войска-тѣ ни.

Азъ сжмъ зѣлѣмъ всички-тѣ нужды мѣрѣи за да ви сж плащатъ незабавно всички-тѣ покупки направены отъ войска-тѣ. Вый трѣба да познавате порядокъ-тѣ на войска-тѣ ни; увѣренъ сжмъ че тѣ ще запазятъ честь-тѣ си, че тѣ никакъ не ще смутятъ спокойствіе-то ви и ще уважаватъ законы-тѣ ви, обычаи-тѣ ви и имотѣ-тѣ ви.

Романи! наши-тѣ прѣдѣди сж пролѣли кровь-тѣ си за вашѣ-тѣ свободѣ; прочее, азъ вѣрвамъ че нѣи имамы право да искамы ваше-то съдѣйствіе за войска-тѣ, които ще прѣмине прѣзъ вашѣ-тѣ земѣ съ единичкѣ-тѣ цѣлѣ да помогне на злочастны-тѣ Христіанѣ въ Турціѣ, на които злочастіѣ-та привлѣкохъ съчувствіе-то на Руссіѣ и на цѣлѣ Европѣ.»

ВОЙНА-ТА.

Слѣдующе-то заемамы отъ *Фаръ дю Босфоръ* :

Никаква важна новина не сж е пріѣла тѣзи дѣни отъ Серакѣратъ-тѣ отъ мѣсто-то на войнѣ-тѣ въ Азіѣ. Отъ послѣдны-тѣ депешы на Мухтаръ паша сж види че Русси-тѣ сж трудятъ да сж сбѣжѣтъ съ него на отворено поле, но той прѣдпочита да дѣржи отбранително положеніе и да ги чака въ проходы-тѣ между Карсъ и Ерзерумъ, които спорѣдъ него сж най-важны-тѣ точки. Тѣзи проходи сж сж укрѣпили по такъвъ начинъ щото тѣ прѣдставятъ непрѣодолимы прѣпятствія на намѣстеницы-тѣ. Тѣ затварятъ единичкый-тѣ практиченъ пѣтъ, който води за Ерзерумъ.

Планъ-тѣ на Руссы-тѣ да привлѣкѣтъ Турскѣ-тѣ войска въ единъ бой влѣзъ отъ заграничны-тѣ имъ линіи като не сполучи, тѣ трѣба да избѣрѣтъ одно-то отъ двѣ-тѣ: или да обсадятъ укрѣплены-тѣ мѣста и да чакатъ да сж прѣдадѣтъ отъ гладъ; или пакъ да заобиколятъ мѣста-та и да сж отпратѣтъ за Ерзерумъ.

Въ первый-тѣ случай, война-та ще бжде дѣлга и трудна, понеже Турскы-тѣ крѣпости сж снабдени съ хранѣ за дълго врѣме. Ако бы Русси-тѣ да сж впуснѣтъ въ единъ голѣмъ бой, Команданти-тѣ на Кавказѣ-тѣ войска трѣба да има по-голѣмъ силѣ отъ настоящѣ-тѣ.

Откъмъ Дунавъ-тѣ Русси-тѣ продѣлѣватъ да сж стѣчатъ между Браилѣ и Гургево. Види сж, обаче, че по причинѣ на лошы-тѣ пѣтища въ Романиѣ, тѣ сж движѣтъ бавно.

Както сж види, Русси-тѣ искатъ щото войска-та имъ въ Азіѣ да направѣ нѣкоѣ сполукѣ прѣди друга-та имъ войска да влѣзе въ Бѣлгаріѣ. Тѣ прѣдусѣчатъ че при первѣ-тѣ побѣдѣ, който може да спечелѣтъ на Дунавъ-тѣ, Австріѣ и Англіѣ ще сж намѣсятъ и ще искатъ да рѣшѣтъ сѣдѣжъ-тѣ на Турціѣ чрѣзъ единъ Европѣ-тѣ Конгресъ. Ако, въ врѣме-то на това вмѣшательство, Руска-та войска е още въ начало-то си, Конгресъ-тѣ може да рѣши щото всичко да сж остане както сж е было прѣди войнѣ-тѣ, и тогава Руссіѣ нищо не ще може да сж ползува.

Отъ Сулиѣ пишѣтъ до *Фаръ дю Босфоръ* отъ 15 Апр. слѣдующе-то :

Скорость-та, съ който Русси-тѣ пристигатъ на Дунавъ-тѣ съ потребности-тѣ си, е извѣредна. Тѣ сж занели Килиѣ, която сж е напустила отъ власти-тѣ и отъ жители-тѣ. Тѣ сж турѣли торпиды при Рени дѣто Прутъ сж втича въ Дунавъ-тѣ. Одно лице ми каза че видѣло при Рени малкы Рускы вапоры. Една Руска заповѣдъ запрѣщава плуваніе-то по Дунава около това мѣсто.

Спорѣдъ *Л. Хералдъ*, Баязидъ, единъ незначителенъ и неукрѣпенъ градъ въ Азіѣ, сж занелъ отъ Руссы-тѣ. Мѣстны-тѣ власти отъ този градъ сж прѣбѣстѣли въ Ванъ.

Сжщій-тѣ вѣстникъ съобщава новинѣ-тѣ отъ Одессѣ че една Турска крѣпость при Ардаханъ сж прѣдала на Руссы-тѣ съ единъ гарнизонъ отъ 1,200 души, но спорѣдъ Турскы-тѣ официалны депешы, тѣзи новина не е истина.

Отъ нѣколко дѣни насамъ Турскы-тѣ вѣстники обнародватъ депешы отъ Тулчанскій-тѣ Мютесарифинѣ, въ които сж казва че Царскы-тѣ военны корабы по Дунавъ-тѣ сж бомбардирѣли Рускы-тѣ станове при Браилѣ и срѣщѣ Сакѣи и че сж сполучили да ги развалѣтъ.

Спорѣдъ *Л. Хералдъ* Калафатъ, срѣщѣ Видинѣ, е навѣрно занелъ отъ Рускы-тѣ войска.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Минѣлѣ-тѣ четвъртъкъ Порто-та явила на Романскій-тѣ прѣдставитель че тѣ прѣкѣсѣ сношенія-та си съ Романиѣ, и въ слѣдствіе на това орѣжѣи-тѣ знакове сж сж снели отъ порты-тѣ на Романскѣ-тѣ агенціѣ и канцеларіѣ. Причина-та, която Порто-та дава за прѣкѣсѣваніе-то на сношенія-та си съ Романиѣ, е че послѣдны-тѣ направѣла таенъ договоръ съ Руссіѣ, чрѣзъ който позволява на войска-тѣ ѣ да прѣминуватъ свободно прѣзъ Княжество-то.

Единъ Атинскы вѣстникъ казва че ако и да не сжмы въ сѣстояніе да опровергаемъ или да подтвердимъ новинѣ-тѣ че Англіѣ-тѣ Министръ въ Атинѣ направѣлъ нѣкон строгы бѣлѣжки върху въорѣжаванія-та на Грѣціѣ, не сж двоумимъ да обявимъ че Елинско-то Правителство трѣба да глѣда свои-тѣ си интересы и да не вѣрѣва тѣвѣрѣ много въ обявленія-та на чуждестранны-тѣ Силы.

Л. Хералдъ казва че въ слѣдствіе на послѣдны-тѣ побѣды надъ Руссы-тѣ, тѣгла-та *Гази* сж е прибавѣла на Султанъ-тѣ минѣлѣ-тѣ петѣкъ въ дѣжаміѣ-тѣ.

Дописникъ-тѣ на *Таймсъ* отъ 9 того извѣства че въ Америкѣ пристигѣли 21 Турскы военны чиновники, които щѣли да постѣпятъ въ нѣкон орѣжѣи-тѣ за да сж научѣтъ какъ сж правѣтъ орѣжіѣ.

Италіанскій-тѣ Министерскы вѣстникъ *Дирито* опровергава положительно че има нѣкакѣвъ вѣпрѣсъ за едно случайно занеманіе на Албаниѣ отъ Италиѣ. Той прибавѣ че сѣсрѣдоточеніе-то на Италианскѣ-тѣ южнѣ флотѣ има двѣ цѣли прѣдъ видѣ, отъ които една-та е обученіе-то на морскы-тѣ войнѣи, а друга-та е, въ случай на нуждѣ, военны-тѣ корабы да могатъ да отидѣтъ извѣдѣтъ тамъ дѣто Италианскы-тѣ интересы го изискѣтъ.

Отъ 10 до 16 того 273 души умрѣли отъ чумѣ въ Багдадѣ, и 48 души отъ обыкновенны болести.

Порто-та рѣшила че Рускы-тѣ поддѣанѣи ще могатъ да продѣлѣватъ да прѣбываватъ въ Турскѣ-тѣ Дѣржавѣ подъ Германско-то мѣкровителство. Това ще сж съобщѣ съ особенно прѣде на Германско-то посолство.

Порто-та рѣшила да не турѣ за сега Цариградъ въ обсадно положеніе. Законопроектъ-тѣ за турѣніе-то въ обсадно положеніе на нѣкоѣ мѣста, които сж близко при войнѣ-тѣ, сж прѣдставѣли напоследѣкъ на Камарѣ-тѣ на прѣдставители-тѣ, която опрѣдѣлила единъ комисіѣ да го разгледѣ подробно.

Махзаръ паша, бывшій-тѣ Софійскій вѣлѣ, замѣниѣ тѣзи дѣни за Босиѣ съ особенно посланіе. Прѣди замѣнуваніе-то си той е ималъ частнѣ ауденціѣ отъ Султанъ-тѣ.

Единъ телеграмъ отъ Каиръ отъ 21 того казва че Египетскій-тѣ парламентъ одобрилъ да сж събере единъ данокъ отъ 12 миліона гроша за войнѣ-тѣ, и официѣлъ щото Египетска-та войска отъ 9,000 души, която сега сж намира въ Турціѣ, да сж

умножи на 12,000 души. Останѣла-та частъ отъ двадесѣтъ-тѣ хилѣды души, назначѣна за въ Турціѣ, щѣла да остане да пѣзи Сѣзкий-тѣ каналъ.

Правителство-то обявѣва че законѣ на Печатъ-тѣ прѣставѣтъ отъ да бжде въ силѣ-тѣ си прѣзъ врѣме-то на войнѣ-тѣ, и слѣдовательно вѣстники-тѣ ще сж сж рѣтъ и ще сж унищѣжаватъ безъ сѣдѣжѣ.

Зюхди ефенди мюстешаринѣ-тѣ на Министерство-то на Финанциѣ-тѣ, замѣниѣ тѣ дѣни за Паризъ и за Лондонъ съ цѣлѣ направѣ отъ Европѣ-тѣ банкеры единъ заемъ отъ 5,000,000 лиры който сж одобрилъ отъ Камарѣ-тѣ.

Напоследѣкъ одно отдѣленіе отъ Грѣкѣ-тѣ войска, като прѣсѣлѣвало единъ тѣ разбойницы, прѣмѣнило границѣ-тѣ влѣзло въ Турскѣ-тѣ земѣ. Това прѣмѣненіе е дало причинѣ за разны тѣловѣи и за нѣкон изясненія между Турско-то посолство въ Атинѣ и Грѣцко-то правителство.

Мидхатъ паша, бывшій-тѣ В. Везиръ, пристигѣлъ въ Мадридъ на 22 того.

Спорѣдъ *Таквими Венѣ*, Турскій вѣстникъ, Руссіѣ може да турѣ 2,000,000 войнѣи на орѣжіе и 300 батеріѣ по 8 тона.

Спорѣдъ *Басиретъ*, щомъ Камарѣ-тѣ прѣдставители-тѣ одобри законопроектъ-тѣ върху обсадно-то положеніе на градовѣ-той ще сж турѣ въ дѣйствіе въ области-дѣто сж види за нужно, и особенно Бѣлгаріѣ.

Н. И. В. Султанъ-тѣ прогласѣ всеопрѣшеніе за всички-тѣ Бѣлгары и за другы които сж были обвинены като участники възстанически-тѣ смущенія отъ минѣлѣ-тѣ години.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Паризъ, 22 Априлѣ. — Руссіѣ правѣтъ емъ отъ 3,200,000 ал. лиры за да платѣтъ въ дългове-тѣ си.

Лондонъ, 23 Априлѣ. — Говори сж Лордъ Сализбери, Дѣржавный-тѣ секретаръ за Индіѣ, че сж даде оставка въ общо-то мнѣніе въ Англіѣ е тѣвѣрно воинственно.

Берлинъ, 23 Априлѣ. — Рускы-тѣ вѣстники при чуждестранны-тѣ Дѣворѣ пріѣли наставленія да обявѣтъ че единѣ-та цѣлѣ на войнѣ-тѣ е конечно-то прѣмѣненіе на Истоку, и че съгласно съ Европѣ-тѣ Царѣ-тѣ ще сж ограничи да турѣ въ дѣйствіе прѣобразованія-та въ Турціѣ, въ които Силы-тѣ вече сж съгласнѣ.

Лондонъ, 23 Априлѣ. — Англіѣ прогласѣва приготвленія-та си съ голѣмъ дѣлѣтельностью. 7 отдѣленія конница, 4 бригады артилеріѣ и 59 табура пѣхотна войска сж ли приготвени да трѣгнѣтъ за навѣнѣ случаи на нуждѣ.

Г-нъ Гладстонъ ималъ намѣреніе да не пакъ противѣ-Турско-то влѣпленіе Англіѣ.

Букѣрешъ, 24 Априлѣ. — Великийъ Дукъ Никола, главный-тѣ Команданти Турскѣ-тѣ войска, посѣти Браилѣ. Рускы-тѣ укрѣпѣватъ брѣгѣ-тѣ на Дунава при Рени и Исмаилѣ.

Лондонъ, 25 Априлѣ. — Отговоръ-тѣ Англіѣ на послѣдно-то окръжно писмо Князъ Горчакова отрича че дѣйствіе-то Руссіѣ е съобразно съ чувствѣ-та и интересы-тѣ на Европѣ, и обявѣва че е противѣно на условія-та на Паризкый-тѣ договоръ, който сж е подтвердилъ въ 1856. Отговоръ-тѣ казва че Царѣ-тѣ, съ влѣпленіе-то въ войнѣ-тѣ, е отдѣлилъ себе отъ Европѣ-тѣ съгласіе, и че е възможно да сж прѣдвидѣтъ слѣдствія на неговы-тѣ дѣйствія.

Атина, 25 Априлѣ. — Вчера, ученицы отъ публичны-тѣ училища въ Атинѣ направѣхъ заявленія въ полѣзъ на войнѣ-тѣ. Тѣ отидохъ скупомъ въ домъ-тѣ на тѣвѣнный-тѣ Министръ, който имъ прѣпорѣчалъ благоразуміе.

Издава сж отъ Американско-то Евангелистическо Обществѣ.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Америкѣ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тѣ на Д. Арамѣана
Агопѣанъ-Ханъ № 11.